

(ausdrücklich) ὡς παρὰ ταῖς ἀρχαίους. Τοῦτο δὲ ἀνκμινῆσκει με ἀνέκδοτον τι, ὅπερ μοι διηγήθη ἐγγύτατός τις συγγενῆς τοῦ λῶρδου Shaftesbury. Ὁ λῶρδος διελέγετο ἡμέραν τινα μετὰ τοῦ ταγματάρχου Οὐϊλδμαννοῦ (Wildmann) περὶ τῶν πολυαριθμῶν τῆς γῆς θρησκειῶν, ἀμφότεροι δ' ἐν τέλει συνεφώνησαν ὅτι παρὰ τὰς ἀνκριθμήτους διαφορίας, ἃς ἐδημιούργησε τὸ συμφέρον τῶν ἱερέων καὶ ἡ ἀμαθία τῶν λαῶν, **οἱ σοφοὶ καὶ νουνεχεῖς ἄνθρωποι ἀνήκουσιν οὐδὲν ἤττον πάντες εἰς τὴν αὐτὴν θρησκείαν.** Κυρία τις, ἣτις ἄχρι ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἐφαίνετο ἀσχολουμένη μᾶλλον περὶ τοῦ ἐργοχείρου (Handarbeit) ἐαυτῆς ἢ περὶ τῆς συνδιαλέξεως, ἠρώτησε μετὰ τινος ἀνησυχίας τίς εἶνε ἡ θρησκεία αὕτη. «Κυρία μου, τῆ ἀπεκριθῆ παραχρῆμα ὁ λῶρδος Shaftesbury, ἡ θρησκεία αὕτη εἶνε ἐκείνη, ἣν οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι οὐδέποτε λέγουσι». Ὁ Τόλανδος ἐπιδοκιμάζει μὲν τὴν παρασιωπησιν ταύτην, νομίζει δ' ὅμως ὅτι δύναται νὰ δείξῃ ἀλάνθαστόν τι μέσον καθομιλήσεως (Verallgemeinerung) τῆς ἀληθείας: «Ἐπιτρέπετε παντὶ νὰ ἐκφράξῃ ἐλευθέρως τὰ φρονήματα ἐαυτοῦ, μήτε ἀτιμάζοντες μήτε τιμωροῦντες αὐτόν, ἐφ' ὅσον δὲν διαπράττει πράξεις ἀπεβείας· δυναμένου δ' ἐκάστου νὰ ἐπιδοκιμάξῃ ἢ ν' ἀνασκευάζῃ κατὰ βούλησιν τὰς ἐκφερομένας θεωρίας, ἔσεσθε βέβαιαι τότε ὅτι θ' ἀκούσητε τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν· ἀλλ' ὅμως, μὴ πράττοντες τοῦτο, ἀντὶ τῆς πάσης ταύτης ἀληθείας οὐδὲν ἄλλο θὰ ἔχητε ἢ τμηματικά τινα αὐτῆς, καὶ ταῦτα μολὶς καὶ μετὰ βίας».

Βλ. Lange Histoire du Matérialisme ἐν τόμ. Α', σελ. 289—290. τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως (σελ. 272. τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου κατὰ τὴν γ' ἔκδοσιν). **B.**

## ΜΕΡΙΜΝΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

Πόσον πρακτικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐργάζονται ἀλλαχοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἡμᾶς, ἀποδεικνύουσι τὰ ἐξῆς παραδειγματα προκειμένου περὶ τῆς σημασίας, ἣν ἀποδίδουσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν καὶ εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν διὰ ζυλεύσεως καταστρεφόμενων δένδρων.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ ἄλλοτε ὁ νόμος ὑπεχρέου πάντα πολίτην, καταστρέφοντα δι' οἷαν δῆποτε ἀνάγκην δένδρον τι νὰ φυτεύῃ ἕτερον εἰς τὴν θέσιν του καὶ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν χώραν ταύτην, μεθ' ὅλην τὴν μεγάλην κατανώσει τῆς ζυλείας, ἐξ ἧς σχεδὸν ἀποκλειστικῶς κατασκευάζονται ὅλα τὰ οἰκονομῆματά των, κατορθώθη ἡ διατήρησις τῶν μεγαλοπεπῶν δασῶν, τὰ ὅποια καὶ σήμερον εἶτι κινουσι τὴν θαυμασμὸν τῶν περιηγητῶν.

Ἐν Ἀμερικῇ δέ, μεθ' ὅλην τὴν σφριγῶσαν φυτεῖαν καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐκτετακμένων καὶ ἀπεράντων δασῶν, ὧν πολλὰ παρθένα καὶ ὅλως ἄθικτα διατελοῦσιν ἄχρι σήμερον, δὲν ἤρηξαν νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς προβαίνει γιγαντιαίως βήμασι καὶ ἐδέησε νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀξίολογα πρὸς διατήρησιν αὐτῶν. Δὲν ἐπαναπαύονται ὅμως μόνον εἰς τὰ μέτρα τῆς Κοιβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰδιῶται ἐργάζονται τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ μάλιστα ἐν

τισι ἴσως ἀποτελεσματικώτερον· οὕτως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος πολλὰ πρόσωπα συνελθόντα πρὸ ἐτῶν ἤδη ἀπέτελεσαν ἤδη σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Arbor Day, σκοποῦντα τὸν πολλὰπλασιασμὸν τῶν δένδρων. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου ὀρίζει ὁ κανονισμὸς ἡμέραν τοῦ ἔτους καθ' ἣν πάντα τὰ μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ φυτεύσωσι τοὺς ἅριστον ἐν δένδρον, συγχρόνως δὲ νὰ παρακινήσωσι καὶ τοὺς γνωστοὺς, γείτονας, συγγενεῖς κ. λ. ὅσοι θέλουν νὰ φυτεύσωσιν καὶ αὐτοί. Ὅποια τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τοῦ μετροῦ τούτου καταφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι στατιστικῆς γενομένης ἐδείχθη ὅτι μόνον ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ Nebraska ἐφυτεύθησαν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου τούτου, ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον 355,560,009 δένδρα ὕψωροφώρα καὶ ζυλεύσιμα. **N. Γ.**

## ΧΡΟΝΙΚΑ

**Ἡ Σαργασσία θάλασσα.** Τὸ μεταξύ τῶν Καναρίων νήσων καὶ τῶν Ἰνδιῶν κείμενον τμήμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ καλεῖται **Σαργασσία θάλασσα**, διότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται ἐν μεγάλῃ ποσότητι εἰδὸς τι φύκος, κληθὲν **σάργασσον τὸ ραγοφόρον** (Sargassum bacciferum), ὅπερ φέρει φυλλοειδεῖς, στενάς καὶ πριονοειδεῖς διτλαδιώσεις καὶ μισχῶτὰ ἀεροφόρα κυστεῖδια. Φαίνεται δέ, ὅτι τὸ Θαλάσσιον τοῦτο φυτὸν ἐγένωσκον οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ὡς ὁ **Σκύλαξ, ὁ Θεόφραστος καὶ Ἀριστοτέλης.** Κατὰ τὰς νεωτάτας δὲ ἐρεῦνας τοῦ κυρίου **Κρόμμελ** (Petremanns Mittheil. 1891, σελ. 129) τὴν Σαργασσίαν ταύτην ἠγάσσαν ἠγνόουν οἱ ἀρχαῖοι, ὁ πρῶτος δ' αὐτὴν ἀνακαλύψας εἶνε ὁ **Κολόμβος**, ὅστις περιγράφει μὲν αὐτὴν μετὰ θαυμασίας ἀκριβείας ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του, ἔδωκεν ὅμως ἀφορισμὸν πρὸς γένεσιν τοῦ μύθου περὶ ὑπάρξεως ὕψαλου ἐκ φυκῶν νοτιοδυτικῶν τῶν **Ἀζορῶν** νήσων, οὕτως τὴν ὑπαρξίν ἐπιπέσει καὶ αὐτὸς ὁ διάσημος **Οὐμβόλδος.** Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἐρευνήσας τὸ πρῶτον τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπίστευεν, ὅτι ἡ ὕψαλος αὕτη τῶν φυκῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ **Κολόμβου** ἐμεινεν ἀμετάβλητος καὶ τὴν γένεσιν αὐτῆς ὀφείλει εἰς ὑποθαλάσσιον ἐξόγκωμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο ἐφύοντο τὰ φύκη, ἀποδεχόμενος συγχρόνως καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐν τῷ Μεξικανικῷ Κόλπῳ ῥέοντος ὠκεανείου ρεύματος. Νεώτεροι ὅμως ἐρευνᾶσι κατέδειξαν καὶ ἐπιβεβαίωσαν, ὅτι τὰ ρηθέντα τοῦ ὠκεανῶς μέρη οὐδὲν εἶνε ἀβαθῆ οὐδὲ σχηματίζουσι θαλάσσιον στήθος ἢ τίνας γοῖς ἐκ φυκῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ **Κούντζε** τῷ 1882 ἱδρύσεν ἐντέλως νέαν θεωρίαν, κατὰ τὴν ὅποιαν οὔτε ὕψαλος ἐκ φυκῶν ὑπάρχει, οὔτε θάλασσα σαργασσία, ὁ δὲ τοιαῦτα φυτὰ πλεοντα εἰς πᾶσας τὰς θαλάσσας ἀπαντᾷσι. Τὸ σάργασσον κατάγεται ἐκ τῶν παραλίων τῶν **Δυτικῶν Ἰνδιῶν**, ἐνθα ὁ **Κούντζε** τὸ ἀνεῦρε ρυθμιζόμενον καὶ ὁπῶθεν ἀποσπώμενον ἀπὸ τῶν καταιγίδων, μεταφέρεται ὑπὸ τοῦ ὠκεανείου ρεύματος εἰς τὴν ὠκεανὸν καὶ εἰτα καταθυθίζεται.

Κατὰ τὸν **Κρόμμελ** δέ, ὅστις συμμειβεῖται τῷ 1889 τῆς ἐκδρομῆς **Plankton** καὶ ἐξηρεύνησε τὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, τὰ περὶ τῆς Σαργασσίας θαλάσσης ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἐν τῷ βορείῳ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ ὑπάρχει πράγματι τμήμα αὐτοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ εἰς πᾶσαν τοῦ ἔτους ἐποχὴν φέρονται φύκη, ἅτινα ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς **Φλωρίδος** ἀναπληροῦνται. Κατάγονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν **Δυτικῶν Ἰνδιῶν**, ἐπὶ τῶν ἁπῶν τῶν ὁποῦοι ὁ **Κούντζε** ἀνεῦρε προσπερυκτότα πάντα τὰ ἐν τῇ Σαργασσίᾳ θαλάσσει ἀπαντῶντα εἶδη φυκῶν, ἅτινα κατὰ τὸ θέρος ἀποσπῶνται ὑπὸ τῶν σφοδρῶν καταιγίδων, αἵτινες μακρῶς ἀπέχονται τῆς χώρας ταύτης. Διὰ τοῦτο κατὰ τὸ θέρος τὸ ρεῦμα τῆς **Φλωρίδος** φέρει μεγάλην ποσότητα σαργασσοῦ, ὅπερ δὲν βοθίζεται ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ὡς ὁ **Κούντζε** ὑπεστήριξε, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἔτη τινὰ διαμένει πλέον ἐν τῇ θαλάσσει, καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ μεταφερθῇ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Τὸ ζήτημα διατὶ μόνον ἐν τῷ βορείῳ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ ὑπάρχει θάλασσα ἐκ σαργασσοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ ὠκεανῷ, ὁ **Κρόμμελ** ἐξήγη, ὅτι οὐδαμῶς ἐν τοῖς ὠκεανοῖς ὑπάρχει ρεῦμα ὠκεανίου τοιοῦτο ἰσχυρὸν, ὡς τὸ μεταξύ τῶν νήσων τῶν **Δυτικῶν Ἰνδιῶν** ῥέον, ὅπερ δύναται νὰ παραλαμβάνῃ τὰ κατὰ μεγάλας ποσότητας ἐπὶ τῶν νήσων τούτων καὶ τῶν παρακειμένων ὑψηλῶν ρυθμιζόμενα φύκη.

**K. M.**